

Машината за макарони,
Машината за сода . . .

Мжжътъ, мжжътъ, и пакъ мжжътъ! . . . Уредби и закони,
Антициръна,

Клистиръ, хинина,
Сж негово създанье!

И мощь, и духъ, и знанье,
Брадата ги владъе!

Въ божественната „Илиада“,
Въ „Изгубения Рай“ и въ „Ада“,
Сè мжжеский гласъ гърми и пъе! . . .

Хамлѣтъ и Донъ-Кихотъ, Фигаро и Жиль-Блѣ,
На мжжеский умъ книжовни сж дѣла!

Да, всичко! Пъсень на Пъснитъ,

Екклесияста и Псалмитъ,

Е писано отъ мжжеский пръстъ! . . .

И мжжеската ржка въздигнѫ Одѣдна,

Тя Акропола построи, окичи Партенонъ! . . .

И на Голгота, най-подиръ, на Дървения Кръстъ,
Кой бѣ распнѣтъ?

Мжжътъ! Мжжътъ, и пакъ мжжътъ! . . .

Тѣй философствовалъ еднѣжъ

Високоуменъ нѣкой мжжъ . . .

— Женитъ пъкъ, заключилъ той, за нищо сж невредни!

Отъ какъ свѣтътъ свѣтува

Жената се бѣрбори и хитрува, —

Но сичкитъ ѹ хитринѣ сж праздни и безцѣлни! „

— Да, върно е, отвѣрнѣла тогасъ

Съпругата на този гордъ мислителъ.

У мжжеский само поль блѣстѣтъ и духъ и свѣсъ!

Мжжътъ е свѣтовний водитель,

На Божето дѣло пазителъ,

По всѣка наука учителъ, —

Мжжътъ е верховний святителъ!

Великитѣ нѣща —

Мже сж ги извѣршили всегда! . . .

Но кой ги ражда, кой ги вѣспитава,

Великитѣ мже? Кой ги приготвлява